

Forn de rajols del Figaró

Figaró-Montmany

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Nucli del Figaró
Emplaçament Al capdamunt del carrer Major cantonada amb la carretera de Ribes.

Coordenades:

Latitud: 41.71849
Longitud: 2.27359
UTM Est (X): 439576
UTM Nord (Y): 4618776

Classificació

Número de fitxa 08134-90
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: desaparegut
Protecció Física
Número inventari IPEC:920
Generalitat i altres inventaris
Accés Sense accés
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Figaró-Montmany. Crta de Ribes n.34. Figaró-Montmany 08590.
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: dl., 31/01/2005 - 00:00

Descripció

Pràcticament no es conserva cap resta de l'antic forn de rajols del Figaró. En un tall del marge de la pendent del turó es veuen restes de la paret interna del forn, acabada amb 3 o 4 filades de rajols (cambra de cocció) i restes d'una part de la paret lateral. Originàriament el forn deuria ser de planta rectangular i de més de 3 m d'alçada per 1'5 m d'amplada aproximadament.

Observacions:

Antic forn de rajols situat a l'entrada del poble al capdamunt del carrer Major cantonada amb la carretera de Ribes.

Història

Estructura amb una activitat inicial centrada en la cocció de rajols i teules i que va funcionar en el període comprès entre el 1850 i fins a finals de 1965. En aquest forn es couien diversos objectes realitzats amb argila i posteriorment cuits en una sola cocció oxidant o reductora. Normalment s'aplica aquesta definició a les peces realitzades sense esmalt o amb vernís de monococció. Les olles o pots, plats, gots i una llista interminable de peces són les que tradicionalment es denominen terrisseria. Tot i que en aquest cas es pot parlar d'una producció centrada en les teules. Les peces s'elaboraven d'una manera totalment artesanal, a base de motlles. Anaven a buscar l'argila a l'argiler i la preparaven, la deixaven assecar al sol, la molien, la porgaven, ameraven la bassa i el bassó (procés pel qual es depurava l'argila. Mitjançant aquesta operació, s'aconseguia un llac, que un cop es deixava reposar, era la matèria primera per fer les diferents peces), pastaven i assaonaven un cop l'argila s'havia pastat i es trobava ja prou bé es pastava la quantitat que es volia, per treballar aquell dia o en aquell moment. Un cop l'argila preparada, fabricaven les diferents peces amb un motlle de fusta i posteriorment es posaven a coure. L'activitat d'aquest forn s'ha de relacionar amb l'auge constructiu que va tenir lloc en època moderna, entre els segles XVII-XIX i responent a les necessitats constructives de l'antic nucli de Figaró. La cuita de rajols era una activitat econòmica relativament present al Figaró-Montmany fins a mitjan del segle passat, i d'aquesta activitat resta algun testimoni de rajoleria i forns. El forn fou parcialment enderrocat en construir-se la nova carretera d'entrada al Figaró.

Bibliografia

AADD. 1998. Inventari del Patrimoni Etnològic del Montseny. OLIVER, J. 2000. Història de Figaró-Montmany. Vol. 1: Figaró abans de ser-ho, Ajuntament de Figaró-Montmany.

